

Barbara Hendricks

Jest bez wątpienia jedną z największych śpiewaczek naszych czasów. Jej krystalicznie brzmiący sopran o niezwykłej barwie i wielką kulturę muzyczną podziwiano na największych scenach i estradach świata. Od amerykańskiego debiutu w 1974 roku w Operze w San Francisco, który zbiegł się z sukcesem europejskiego debiutu na znanym Festiwalu Glyndebourne, Barbara Hendricks stała się jedną ze śpiewaczek, o której względy zabiegają wszystkie sale koncertowe świata, najwybitniejsi dyrygenci i najlepsze orkiestry. W swoim dorobku artystycznym ma ponad 25 partii operowych, nagrała ponad 80 płyt. Pierwszą płytę nagrała w 1975 roku dla Deccy. Była to opera *Porgy and Bess* Gershwina pod dyrekcją Lorona Maazela. Później partnerami jej artystycznych sukcesów są m.in. Herbert von Karajan, Zubin Metha, Leonard Bernstein, Georg Solti, Daniel Barenboim Bernard Haitink, Lorin Maazel.

Partią Zuzanny w *Weselu Figara*, która bez wątpienia jest rolą jej artystycznego życia zadebiutowała w Berlinie, Wiedniu, Hamburgu i Monachium. Śpiewała też tą partię w Londynie i Monachium w ostatnich przedstawieniach tej opery prowadzonych batutą legendarnego i sędziwego Karla Böhma. Również - i tylko - jako Zuzanna pojawiała się na scenie mediolańskiej La Scali w czerwcu 1986 roku. Częściej można ją było podziwiać w tym legendarnym teatrze

Barbara Hendricks

© J. Multarzynski

podczas recitali, które szybko staną się domeną jej artystycznej działalności. Uznano ją nawet za jedną z najlepszych i najbardziej aktywnych wykonawczyń repertuaru recitalowego. Mimo, że śpiewa rozległy repertuar pieśniarski to jednak szczególną miłością darzy pieśń romantyczną. W recitalach towarzyszą jej znakomici pianiści, by wymienić tylko: Radu Lupu, Marie Joao Pires, Petera Serkina, Staffana Scheja czy Andreasa Schiff. Właśnie jako śpiewaczkę recitalową mogliśmy kilka razy podziwiać Barbarę Hendricks w Polsce (Warszawa, Łódź, Kraków, Wrocław). „Barbara Hendricks udowodniła w Warszawie, że jest prawdziwą profesjonalistką, która nie uznaje w sztuce kompromisów, która oferuje publiczności trudny repertuar i nie usiłuje jej kupić tanimi chwytami, która zna doskonale swój głos i swoje możliwości, która pewne zmiany w urodzie głosu, spowodowane dość długą karierą potrafi zrekompensować niezwykłą muzykalnością.” – napisał w „Trubadurze” Krzysztof Skwierzyński, po jej recitalu w Teatrze Wielkim w 2001 roku.

Artystka urodziła się w 1948 roku w Stephens w stanie Arkansas w USA. Studia muzyczne odbywała pod kierunkiem Jennie Tourel (mezzosopran) w nowojorskiej Juilliard School of Music. Wcześniej, w wieku 20 lat, ukończyła wydział matematyczno-chemiczny na University of Nebraska. Jej amerykański i europejski debiut operowy zbiegł się w czasie i miał miejsce w 1974 roku w San Francisco Opera i na Glyndebourne Festival. Poprzedziła do nagroda na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym w Genewie Od tej pory rozpoczęła się międzynarodowa kariera artystki. Śpiewała w największych teatrach operowych świata: Operze

Paryskiej, Metropolitan Opera, Covent Garden i La Scali. W jej obecnym repertuarze znajduje się ponad 20 partii operowych, z czego 12 zostało nagranych na płyty. Należą do nich kreacje w operach: Mozarta (Pamina w *Czarodziejskim flecie* i Ilia w *Idomeneo*), klasyków francuskich (Antonia w *Opowieściach Hoffmanna* Offenbacha, Micaëla w *Carmen* Bizeta, tytułowe role w *Romeo i Julii* Gounoda, *Peleasie i Melisandzie* Debussy'ego, *Manon* Masseneta). Oczywiście nie brakuje w jej artystycznym dorobku partii w operach włoskich: Liu w *Turandot* Pucciniego i Gilda w *Rigoletcie* Verdiego). W 1982 roku partią Nanetty w *Falstaffie* debiutowała w londyńskiej Covent Garden. W 2000 roku wzbogaciła swój repertuar o partię Tatiany w *Eugeniuszu Onieginie*, którą debiutowała w Operze Nicejskiej pod dyrekcją Władimira Czernowa. Jej wokalny kunszt podziwiano również w Japonii, gdzie koncertowała pod dyrekcją Karajana (1977) i Bernsteina (1985), podziwiano ją też w tym kraju podczas gościnnych występów opery Wiedeńskiej (1986) i Opery Hamburskiej (1996). W 1991 i 1993 roku koncertowała w ogarniętych wojną Dubrowniku i Sarajewie. Działalność charytatywna zaprowadziła ją nawet w rejon wielkich jezior w środkowej Afryce, gdzie koncertowała na rzecz pokoju.

Swojej artystycznej działalności nie ogranicza tylko i wyłącznie do sceny operowej i estrady koncertowej, kilka razy stanęła również przed kamerą filmową. Zadebiutowała jako Mimi w filmowej wersji *Cyganerii* Pucciniego reżyserowanej przez Luigi Comenciniego. W 1994 roku wystąpiła w nagrodzonej międzynarodowej koprodukcji filmowej *The Rake's Progress* jako Anne Truelove pod kierownictwem muzycznym Esa-Pekka Salonena. Zaśpiewała partię Liu w historycznej premierze *Turandot* w Zakazanym Mieście w Pekinie pod dyrekcją Zubina Mehty i w reżyserii Zhang Yimou (1998).

Od 1987 roku pracuje jako Ambasador Dobrej Woli przy Organizacji Narodów Zjednoczonych. Założyła też własną fundację "Barbara Hendricks Foundation for Peace and Reconciliation", która zgodnie z nazwą działa na rzecz pokoju i pojednania. Artystka odwiedza obozy uchodźców na całym świecie, występuje przeciwko ksenofobii, rasizmowi i nietolerancji.

Jest jedną z niewielu śpiewaczek, która za pracę artystyczną i humanitarną artystka otrzymała tak wiele nagród i tytułów honorowych. Wśród nich: Doktorat Honoris Causa Uniwersytetu Louvain w Belgii (1990), Doktorat Prawa Uniwersytetu w Dundee w Szkocji (1992), Doktorat Muzyki Uniwersytetu w Nebrasce (1988), Doktorat Honoris Causa Uniwersytetu w Grenoble (1996), Honorowy Doktorat Muzyki Juilliard School (2000). Od 1990 roku jest członkiem Szwedzkiej Akademii Muzyki. W 1992 roku otrzymała z rąk Prezydenta Francji Francois Mitteranda Order Legii Honorowej, a w 2000 roku Nagrodę Księcia Asturii (Hiszpania) za wkład w obronę praw człowieka w dziedzictwo kulturalne ludzkości.

Od 1977 roku Barbara Hendricks mieszka w Europie. Posiada szwedzkie obywatelstwo i jest szczęśliwą matką dwojga dorosłych już dzieci - syna i córki.

© Adam Czopek
adamczopek@poczta.onet.pl